

- 3) Henhører en overførsel af databasen med det formål at pålægge medlemsstatens statsborgere en pligt til at indbetale et socialt bidrag til den institution i medlemsstaten, hvortil overførslen sker, under begrebet »tilsynsmæssigt hensyn« som omhandlet i artikel 124 TEUF?
- 4) Kan personoplysninger behandles af den myndighed, hvortil de oprindeligt ikke er blevet indsamlet, såfremt en sådan behandling med tilbagevirkende kraft medfører en økonomisk skade?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Audiencia Provincial Navarra (Spanien) den 25. april 2014 — Antonia Valdivia Reche mod Banco de Valencia S.A.

(Sag C-208/14)

(2014/C 223/08)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial Navarra

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Antonia Valdivia Reche

Sagsøgt: Banco de Valencia S.A.

Præjudicielt/Præjudicielle spørgsmål

Er den nationale ret forpligtet til i henhold til artikel 6 i direktiv 93/13⁽¹⁾, efter at have vurderet, at det vilkår, der fastsætter morarentesatsen til 29 %, er urimeligt, at erklære dette vilkår ugyldigt uden mulighed for at ændre den aftalte rentesats, selv om en af de sagsøgte forbrugere udtrykkeligt har nedlagt påstand herom?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29).

Sag anlagt den 2. maj 2014 — Europa-Kommissionen mod Irland

(Sag C-217/14)

(2014/C 223/09)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved P. Hetsch, L. Flynn og K. Herrmann, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Irland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 49, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF⁽¹⁾ af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF, idet denne medlemsstat ikke senest den 3. marts 2011 har vedtaget bestemmelser, der gennemfører definitionerne i direktivets artikel 2, punkt 8, 18, 21, 22, 32, 33 og 34 og de betingelser, der er fastsat i direktivets artikel 9, stk. 1-7 og stk. 12, sammenholdt med artikel 9, stk. 11, i direktivets artikel 16, andet og tredje punktum, samt artikel 16, stk. 2 og 3, i direktivets artikel 38, stk. 1, andet punktum, i direktivets artikel 39, stk. 1, 4 og 8, og i direktivets artikel 40, stk. 1-3, 5 og 7, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen om sådanne foranstaltninger.

- Irland pålægges at betale en tvangsbøde i henhold til artikel 260, stk. 3, TEUF på 20 358 EUR pr. dag med virkning fra datoen for Domstolens dom, som skal tilgå Unionens egne midler, idet det ikke har opfyldt sin forpligtelse til at meddele gennemførelsesforanstaltningerne til et direktiv, der er vedtaget i henhold til en lovgivningsprocedure.
- Irland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 3. marts 2011.

⁽¹⁾ EUT L 211, s. 55.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af High Court of Ireland (Irland) den 5. maj 2014 — Kuldip Singh, Denzel Nnjume og Khaled Aly mod Minister for Justice and Equality

(Sag C-218/14)

(2014/C 223/10)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Ireland

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Kuldip Singh, Denzel Nnjume og Khaled Aly

Sagsøgt: Minister for Justice and Equality

Procesdeltager: The Immigrant Council of Ireland

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Når et ægteskab mellem en unionsborger og en tredjelandstatsborger ender i skilsmisse, efter at unionsborgeren er udrejst fra en værtsmedlemsstat, hvor denne unionsborger udøvede EU-rettigheder, og når artikel 7 og artikel 13, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 2004/38/EF⁽¹⁾ finder anvendelse, bevarer tredjelandstatsborgeren da sin ret til ophold i værtsmedlemsstaten herefter? Har tredjelandstatsborgeren i benægtende fald ret til ophold i værtsmedlemsstaten fra det tidspunkt, hvor unionsborgeren er udrejst fra værtsmedlemsstaten, og indtil skilsmissen træder i kraft?
- 2) Er kravene i artikel 7, stk. 1, litra b), i direktiv 2004/38/EF opfyldt, når en unionsborger, der er gift med en tredjelandstatsborger, bl.a. med henvisning til ægtefællens midler påstår at have tilstrækkelige ressourcer som omhandlet i direktivets artikel 8, stk. 4?
- 3) Har personer som sagsøgerne, såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, ret i henhold til EU-retten (ud over direktivet) til at arbejde i værtsmedlemsstaten for at skaffe eller bidrage til at skaffe »tilstrækkelige midler« som omhandlet i direktivets artikel 7?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.4.2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77).